

stemmer i valgkampen? Hvad er forskellen mellem 1998, da vi ikke skulle med, og i dag, hvor det i den grad er i vores interesse og en nødvendighed, og jeg ved ikke, hvad man hører fra hr. Claus Larsen-Jensens side, at vi skal med?

En anden ting: Hr. Claus Larsen-Jensen og tilhængerne er meget optaget af, at det er nødvendigt, at Danmark kommer med i Centralbankens styrelsesråd. Må jeg gøre opmærksom på, at ECB jo ikke tager nationale hensyn, når der træffes beslutninger. Det blev klart bekræftet i et interview med Duisenberg i Information den 18. februar i år. Her siger Duisenberg bl.a. følgende, og jeg citerer:

»ECB's styrelsesråd tager sine beslutninger som et kollegialt organ. Medlemmerne repræsenterer ikke deres respektive hjemlande, og de har en forpligtelse til at basere deres vurderinger på en analyse af de økonomiske data for hele euroområdet.«

Er det noget, som overhovedet indgår i overvejelserne hos tilhængerne, at det ikke er nationale hensyn, men eurohensyn, der er det afgørende. . .

Formanden:

Taletiden er slut!

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan selvfølgelig bekræfte økonomiministerens redegørelse for de formelle spilleregler i Nationalbanken, for sådan foregår det, og i repræsentantskabet, hvor vi tit holder møder, er det heller ikke sådan, at vi har stemmeret med hensyn til renteutviklingen og sådan noget.

Men realiteterne er jo, at når det drejer sig om valutakurspolitik, er det regeringen, der sidder med den lange ende af tovet, også over for Nationalbanken. Skulle nogen være i tvivl om det, kan det jo se ved, at Nationalbanken er reguleret af dansk lovgivning, og kommer der en vedvarende konflikt, hvor et flertal i Folketinget ikke er enig i Nationalbankens dispositioner, står det jo i Folketingets magt at ændre lovgrundlaget for Nationalbanken når som helst med almindelig stemmeflerhed her i Folketingssalen. Så magten ligger her, når det kommer til stykket.

Så synes jeg, det var lidt interessant, at hr. Claus Larsen-Jensen talte fuldstændig sort, da

det handlede om Det Økonomiske Råds rapport. Han sagde, at der var jo noget med valutauro og sådan noget, som de ikke havde taget højde for. Jo, det har de selvfølgelig. Det indgår lige præcis, hvis man læser citaterne. Fjernelse af valutaudsving er med i deres opremsning af de mange, mange ting, der har konsekvenser, og så siger de alligevel, at gevinsterne ikke vurderes som værende af stor betydning for den langsigtede udvikling i dansk økonomi.

Derfor én gang til hr. Claus Larsen-Jensen: Der er ikke noget at komme efter, når det siges helt klart, at det her skal man ikke gøre af økonomiske grunde. Det kan være, at nogle vil gøre det af politiske grunde. Det kan være, at nogle vil have Europas forenede stater, og det er fair nok, og så må de slås for det. Men de skal ikke skyde sig ind under, at det er nødvendigt af hensyn til økonomien, for det er det ikke.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Claus Larsen-Jensen svarede ikke på mit spørgsmål før vedrørende den problemstilling, at et euroland kan få bøde, hvis det pågældende land gør for meget for beskæftigelsen. Den økonomiske politik, som denne regering er så stolt af, og som også hjalp på beskæftigelsen, var i strid med euroens bestemmelser og ville have udløst en økonomisk sanktion, og er det socialdemokratisk politik? Er det beskæftigelsespolitik, at et land skal kunne idømmes en bøde af en ukendt størrelse af Ministerrådet i EU? Er det virkelig socialdemokratisk politik?

Og så vedrørende renten: Er hr. Claus Larsen-Jensen ikke enig i, at uanset om vi stemmer ja eller nej til euroen, fastlægges renten i al væsentligt på de internationale finansmarkeder, altså uden for dette land, uden for dette lands politiske rækkevidde? Og er den eneste forskel ved at stemme ja eller nej til euroen, når det gælder renten, ikke, at hvis renten stiger, kan vi udenfor føre en beskæftigelsespolitik, der mindsker arbejdsløsheden, hvorimod vi indenfor, hvis vi har sagt ja, får lagt begrænsninger for, hvilken beskæftigelsespolitik vi kan føre?

Formanden:

Hr. Claus Larsen-Jensen, og derefter er det hr. Thulesen Dahl, hr. Thorstein Theilgaard og hr. Jann Sjursen.